

"Düşüncelerini değiştirmeyenler yalnız aptallarla ölülerdir"

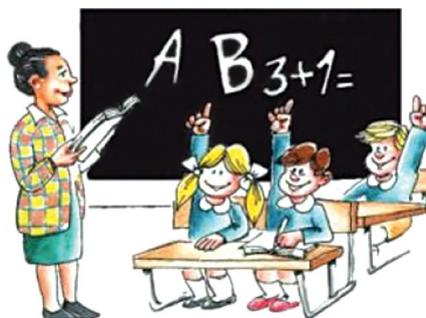
Lowell

Bilime ve Bilim İnsanına Göstereceğiniz Saygı İnsana ve İnsanlığa Göstereceğiniz Saygıdır!

Prof. Dr. Ali ÖZDEN

Türkiye Cumhuriyeti bu ülkeyi işgal eden dış güçler ile onların işbirlikçisi olan iç güçlerin yenilgisi sonucu kurulmuştur. Bu nedenle kurtuluş ve kuruluş felsefesini beğenmeyen ya da karşı olan iç ve dış odaklar zaman zaman yeni yöntemlerle Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesini rotaşından saptırmaya çalışmaktadır. Bunlar ayrıca Cumhuriyet'in vatandaşla yüzleşmesini istiyorlar. Anadolu'daki bin yılı aşan tarihimize, son kurtulusta cepheden silahını alarak kaçan yüzbinlerce insanla Devleti yüzleştirek bir yere varılamaz. Onların amaçları kin ve nefret ekerek kuşakları birbirine düşüremektir. Geçmişin değerlendirilmesi elbette yapılmalıdır. Geçmişin değerlendirilmesi tarihçilerin ve sosyologların işidir. Bu değerlendirmeler duygularla değil bilim ve akıl yoluyla olmalıdır. Geçmişten alacağımız ders geleceği kurgulamamıza yardım edecektir. Bilim adamlarının işini siyasetçiler yapamaz, siyasetçiler bu günü ve geleceği kurgulamalıdır. Bilim insanının yerli yabancı olmaz. Süratle tüm imkânlar kullanılarak, bilim adamlarının, ülkemizin cehaletin pençesinden kurtulamamasının nedenlerini ortaya koyabilmesi için, devlet tüm imkânlarını seferber etmelidir. Yoksa cehaletin karanlığı tüm ülke insanların felakete sürüklenecektir.

Kimse alınmasın! Tüm yazılı ve görsel medya, birkaç yüz kişinin oyuncaklı haline gelmiş ve ülkedeki karanlığın da nedenlerinden biri haline gelmişlerdir. Bilim ve akıl karşıtı olanlar bilmelidir ki dünyayı yönetmesi gereken bilim ve akıldır.

Çünkü yalnız onun yarattığı aydınlatma, dünyamızı ve ülkemizi mutlu günlere taşıyacaktır.

Devletle, Cumhuriyetle yüzleşmek isteyenlere **ilk önerim şudur**; önce özgürlük ve bağımsızlık yolunda şehit olanlarla ve cephelerden silahlarını da alıp kaçanlarla yüzleşsinler!

İkinci önerim; geçmiş tarihçilere bırakıp bugün ile gelecek ile ilgilensinler.

Üçüncü önerim; Ortaçağ bilgisi ile 21. yüzyılı anlamaları mümkün değil. Acilen kendilerini çağcıl bilgilerle donanımlı hale getirsinler.

Dördüncü önerim; akıllı siyasetçi, bilime ve bilim insanına saygı duymalı ve geçmiş merkezli değil bugün ve gelecek merkezli akıl yürütmelidir.

Beşinci önerim; kilisenin 500 yıl önce yapmaya çalıştığı gibi, kilise ile üniversitede tekrar bir araya getirmeye kimse uğraşmasın. Bu dine zarar verir. Din; bireyin yaratani ile arasındaki gönül ilişkisidir, kimse ona elini dilini uzatarak kirletmeye çalışmasın. Üniversite özgür-özerk olmaz ise üniversite olamaz.

Altıncı önerim; din adamları bilimi kontrol etmekten ve üniversiteleri kontrol etmeye çalışmaktan vazgeçmelidir. Din adamları kendilerini kontrol etmelidirler. Din adamları öncelikle pozitif bilim alanında bilgilenmek için eğitim almaya çaba göstermelidirler. Okumadan, bilgi sahibi olmadan konuşmak yanlıştır.

Yedinci önerim; insanlığı bugünlere taşıyan bilim ve onun yarattığı bilgi-teknolojidir. Bilime nankörlük insana yakışmaz. Bilime ve bilim adamina saygı bir sorumluluktur.

Sekizinci önerim; görsel medya üniversiteler ile, özellikle de konu uzmanlarıyla iletişim içinde olmalıdır. Cahillik ayıp değildir, insan cahilliğinin farkında değilse bu durum gerçekten çok ayıptır.

Dokuzuncu önerim; bilimin ve bilim yuvası olan üniversitelerin kontrolü ve geleceği cehaletin eline bırakılamaz. Bilim adamları cehaletin nedenlerini süratle saptamalı ve çözüm üremelidirler.

Onuncu önerim; insan eğitilerek insanlaştırılır. Bu nedenle eğitim de yaşam boyu olmalıdır. Yaşam boyu eğitilmeyen insan, kendine olduğu kadar başkalarına da yabancıdır. İnsanın kendine, bir başka insana, karşı cinse, doğaya, canlılar ve cansızlar âlemine, kâinata bakışı insancıllaşma seviyesini belirler.

Tüm iktidarlar, bu ülkede okuma yazma oranını yüzde yüze çıkaracaklarını söylüyorlar. Sanki onların elini kolunu tutan var. Başaramadılar, çünkü niyetleri niyet değildi. Ayrıca yeterince bilgi, beceri, yetenek ile donanımlı değiller. Farz edelim tüm toplum okumayı yazmayı öğrendi, ne okuyacaklar ne yazacaklar? Ayrıca okuduğunu anlayabilecek önbilgiyi nasıl vereceksiniz? Eğitimde en önemli olan hangi çağın bilgileri ile yeni kuşakları donatacağınzdır. Bugünü geçmişle kavga ettirmek geleceği karartmaktadır. Bu insanlık suçudur. Gerçekin peşinde koşan batı dünyası, dogmalarla ve ortaçağ bilgileri ile toplumu kurgulayan bizim halimize gülmektedir. Biz de, yüz buyuz diye kasılıyoruz. Okumak ve yazmak; özgür insan için, okuduğunu anlayan, ne yazacağını bilen insanlar için önemlidir. Bilim gerçeğin bilgisidir. Bilimi de bilgi yaratır. Bilgi de, bilimi güçlendirdiği gibi kütüphanesini de zenginleştirir. İnsan ise bilimin de, bilginin de merkezindedir, yaratıcı odur. Özgür olmayan, yasaklı bir dünyada, karanlıkta bırakılmış insan artık kendi durumunu sorgulamalıdır ve kendisiyle yüzleşmelidir. Kendisiyle yüzleşmeyen insanlar başka bir şeyle yüzleşmeye hak kazanamaz. Bilim gerçeğin peşindedir, insan onu izlemeye cesaret edemezse cehaletin esaretinde kalmaya mecburdur.

Dinin de, bilimin de, devletin de, kâinatın da merkezinde insan vardır. Yeterince bilgi ve gözlem sahibi olmayan birinin bunu anlaması kolay değildir. İnsanoğlu kendisini ve doğayı anlamaya çalışarak düşün sistemini oluşturmuştur. Onun al-

gıları, onu, yaratılışı varsaymaya yönlendirmiştir. İnsanın oluşturduğu bilgiler, insan bilimin de merkezine oturtarak özgür bilgi üretimine geçiş hazırlamıştır.

Devletin de merkezinde olan insandır. Çünkü devlet de yaratıcı odur. İnsan bulunduğu dönemdeki bilgi birikimine göre zihinsel işlevini gerçekleştirir. 1500 yıl önceki insanın bilgi ve düşünce sistemiyle bugünü kurgulamak mümkün değildir. Böyle bir çaba güneşe tükmektir.

Toplumu geçmişe taşımak isteyenleri insanoğlu hem lanetler, hem de fırsat vermez. Bilim ve akıl günümüzde tüm dünyaya hükmektedir ve yol göstermektedir. Aksi felakettir, yok olabilir. Buna insanımız izin verse de bu topraklar izin vermez. Ortaçağ bilgisi ve algısı ile bugüne yön vermek şeytanın işi ve büyük felaketin habercisidir. Bu gidişe dur deme zamanıdır, çünkü yalnız insanımız değil, topraklarımız da cehaletin tehdidi altında. Üniversitelerimiz bu ülkenin sorunlarını çözmek için kurulmuştur. Onlar insanlığın sorunlarını çözecek bilim adamlarına sahiptir. Onları korkunun koruması mümkün değildir. Üniversiteler üniversite, bilim adamları da adam olduklarını ortaya koymalıdır.

Gerçekle yüzleşmekten korkan toplum kesimleri bilimin ışığına dayanamamaktadırlar. Bilim adamlarının ürettiği gerçek bilgiler insan aklını daha donanımlı hale getirmektedir. Makbul olmak için bilimin ürettiği bilgilerle donanımlı hale gelmek gereklidir. Önce okuyacaksın, anlayacaksın sonra düşüneceksin. Düşünce dünyanın zenginleşikçe kendini ve doğayı daha iyi gözlemler ve anlarsın. Bu yolda ne kadar yol alırsan, o kadar insancılaşırsın.

Demokrasi halkın kendi kendini yönetmesidir (Demos; Halk, Krasi; İktidar). Halk yönetimi, ya doğrudan, ya da seçtiği temsilciler ile gerçekleştirir. Eski Yunanda demokrasinin tam yaşama geçmesi için kölelerin de oy kullanması gerektiği ileri sürülünce, bilge kişiler; -o zaman sistemin kölelerin bilgileri ürettiği bir sisteme dönüşeceğini ileri sürmüştürlerdir. Sonuçta olan olmuş, çoğunuğu oluşturan köleler ve cahiller iktidarı ele geçirerek, o medeniyetin sonunu hazırlamıştır.

Dünyamızda yaşanan hızlı değişim nedeniyle, demokrasinin de yeniden tanımının yapılması gerekmektedir. Özellikle, demokrasinin bugüne dek saptanmış zaflarının giderilmesi gereklidir. Demokrasinin kendini nasıl koruyup kollayacağı ortaya konmalıdır. Çünkü demokrasiye cehaletin yaptığı taciz artık sınırları aşarak tecavüze dönüşmüştür. Öncelikle demokrasinin,

çoğunluğun hükümlü olmadığı, çoğunluğu temsil edenlere ve görsel medyadaki akıl vericilere öğretilmelidir. 21. yüzyılda demokrasinin olmazsa olmazı YASALARIN, YARGI-NIN, YÜRÜTMENİN BİLLİME ve AKLA uygunluğudur. Yani toplumun bilime ve akla uygun yönetilmesidir. Çünkü demokrasi bilimin ve aklin eseridir. Fransız düşünürü Jean François Revel diyor ki; *demokrasi; demokrasiyi yok etmek isteyenlere yasallık içerisinde hazırlanma olanaklarını veren paradoksal bir rejimdir*.

Ülkemizde elbette ki en önemli sorun eğitim, eğitim, eğitimdir. Bu toplumun neden eğitimsiz ve cahil bırakıldığından nedenlerini, üniversitelerimiz, yapacakları araştırmalar ile ortaya koymalıdır. Anlaşılması en kolay yanıt "cahil bırak, sonra onun iyi niyetini suiistimal et". Sonra da "çoğunluğun yönetimine karşı çıkyorsun" diyecekler. Gelişmekte olan çağcıl kriterlere kavuşamamış toplumlarda, demokrasinin yaşamını sürdürübilmesi için demokrasinin olmazsa olmaz sigortalarının güvenilir ve sağlıklı olması zorunludur. Bu sigortalar;

1. Üniversiteler
2. Yazılı ve görsel medya
3. İşveren ve işçi sendikaları
4. Gönüllü kuruluşlardır (ulusal ve uluslararası)

Bizim ülkemizde diğer sigortalar zaten devre dışı kalmıştır. Geride kalan bu dört sigortanın da etkin olduğunu söylemek zordur. Bunlarda da Akıl Durgunluğu Sendromu arazleri görülmektedir. Bu nedenle yeniden gözden geçirilmeleri gerekmektedir. Toplumun varması gereken noktaya ulaşmasına hangi düşünce sistemlerinin mani olduğunun ortaya konması ve tartışıması gerekmektedir. Hayatında hiçbir şey okuma-mış ve yazmamış birisinin kendini âlim sandığı bir ülkede yaşadığımız unutulmamalıdır. Bu toplumda neden reform ve Rönesans yaşanmıyor, bunun nedenleri de belirlenmelidir. Neden insanımız gözüyle görümediği her şeyi gördüğünü inatla gerçekmiş gibi iddia ediyor?

Artık halkımız neden sanayi devrimini yaşamadığımızı ve bilim toplumuna geçemediğimizi öğrenmelidir. Bunun nedenleri saptanırsa, karanlığın kaynağı olan düşünce sistemleri ve cehaletle halkımız yüzleşmiş olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti kurulduğunda toplumun %8'i okuma-yazma bilmekteydi. Kadınların ise sadece %1'i okuma-yazma

biliyordu. Türkiye'de okuma yazma oranı 1927'de %11 iken, Avrupa'da o dönemde okuma-yazma bilmeyenlerin nüfusa oranı %20'lerde idi. Değerlendirmeye işte bu noktadan başlamak gerekiyor. Neden bu toplum cahil bırakılıyor?

Ülkemizde okuma-yazma oranı 1935'de %20.4'e, 1950'de de %33.6'ya çıkmıştır. Bu başarıda ordumuzun askerlik süresince Ali Okullarında Mehmetçice öğrettiği okuma-yazmanın rolü büyütür. Ayrıca askerde okuma-yazmayı iyi öğrenenlerden seçilen ve süratle eğitilerek, köy çocuklarına okuma yazma öğretmek üzere gönderilen öğretmenlerin de bu oranın yükselmesinde inanılmaz yararları olmuştur. Okuma-yazma oranı 1960'larda ancak %39.5'e ulaşabilmisti. Çünkü Köy Enstitüleri karanlık güçler tarafından (Açılışı 1939, Köy Enstitüleri Yasası 17 Nisan 1940, Kapanış 1954) kapattırılmıştır. 2000'li yıllarda ise okuma yazma oranı %70-80'lere ulaşır. Okuma yazma bildiklerini söyleseler de, ne okudukları, ne yazdıkları, ne de kendilerini nasıl ifade ettikleri ise hala net değildir.

Ülkemizde 4 milyondan fazla kadının hala okuma yazma bilmediği bilinmektedir. 2009 verilerine göre 72.500.000 insanımızın 56.593.000'u okuma yazma biliyor. 15.707.000 kişi ise okuma-yazma bilmiyor olarak değerlendirilmekte. Bunun 6.082.750'si 0-6 yaş grubundadır. Erişkin yaşta ise okuma-yazma bilmeyenler 9.624.250 kişidir (Nüfusun %13,2'si).

Ülkemizde eğitimin içeriği çağcıl olmaktan uzaktır. Ayrıca eğitici ve derslik sorunu da had safhadadır. İşlenen dünya görüşü Orta Çağ-Yakın Çağ anımsatmaktadır. 'Evet' ülkemizde eğitim çağcıl değildir. Dünya okuma-yazmayı değil, yaşam boyu eğitimi ve master-doktora, iki üniversite bitirme gibi konuları yaşama geçirmeye çalışmaktadır. Biz ise dünyada olup bitene seyirci olduğumuz gibi, bilim karşıtı tavrimizi acımasızca sürdürmektediriz. Cehalet batağına saplanmışız, bir türlü kurtulamıyoruz. Cumhuriyet öncesi eğitim sorunu çözülmemiği için, Cumhuriyet elinden geleni yapsa da, son 60 yıldaki yaklaşım nedeniyle bilgi toplumuna bir türlü geçemedik. Var olana yok diyorlar, olmayana var diyorlar. Laf ile geçmişe yelken açıyorlar. Okuma-yazma öğrenenler de, daha ko-

korkaklıktır”, Schiller de “Cesaret etmeyen gelecek için umutlu olmasın” diyor.

Oysa Japonya'da toplumun %14'ü, ABD'de %12'si, İngiltere'de ve Fransa'da %21'i düzenli kitap okurken, Türkiye'de on bin kişiden biri okumaktadır. Türkiye'de okunan kitapların çoğu da siyaset, seks, aşk vs. konularındadır. Japonya'da bir kişi yılda ortalama 25 kitap okurken, İsviçre'de 10, Fransa'da 7 kitap okumaktadır. Türkiye'de ise bir kişi 10 yılda 1 kitap okumaktadır. Kitap okumakta dünyada 86'ncı sıradayız. Vatandaşı bu hale getirin, sonra onun iyi niyetini kullanarak demokrasi oyunu oynayınız. Kendini yönetemeyenler ülkeyi yönetmeye kalkarsa o ülke eninde sonunda çaggi kalır. Yukarıdaki tablo demokrasimizin neden hasta olduğunu, karanlıktan bir türlü kurtulamamızın nedenlerini net olarak ortaya koymaktadır. Ama genellikle konuştuğumuz zaman mangalda kül bırakmayı. Eğitimi bu hale getiren, bilim ve teknolojide geri kalmamıza yol açan zihniyetler, gündeme getirilerek, tartışmaya açılmıştır. Artık bilim adamları bu konuları tartışarak vatandaşla bilgi aktarmalıdır. Bilim adamları korkmamayı öğrenip fikirlerini ortaya koymalıdır. Hiçbir kaçış sonsuza dek sürmez.

Bilim gerçeğin ne olduğu bilgisini üretendir. Doğanın, kâinatın, insanın okunduğu, sorunlarının tartışıldığı yer bilim üretim merkezleri olan üniversitelerdir. Cumhuriyet, ülke sorunlarının saptanması ve çözümlerinin ortaya konması için üniversiteleri yaşama geçirmiştir. Maalesef zaman içinde üniversitelerin ve bilim adamlarının saygılılığı yípratılmıştır. Bugün üniversiteler bilimden yana tavır koymakta sıkıntılı çekmekte dirler. Üniversitelerimiz zamanında kendi sorunlarına çözüm üremediği için siyasetin ve dini çevrelerin etki alanı içinde kalmıştır. Üniversitelerimiz kendini koruyamadığı gibi bilim adamlarını da koruyamamaktadır.

lay diye, ne okuyorlar ne de yazıyorlar. Bu da genel bir durgunluğa neden oluyor. Evet, ne okurlar ne yazarlar ama her şeyi bildiklerini söylerler! Sonuç olarak, ilkokuldan üniversiteye kadar eğitimde yeniden yapılanmaya ve çağdaşlaşmaya gerek var. Bakın Konfüçyüs ne diyor; “*Doğruyu gördüğü halde yapmamak cesaretsizliktir-korkaklıktır*”, Schiller de “*Cesaret etmeyen gelecek için umutlu olmasın*” diyor.

Hangi nedenle olursa olsun, tutuklu bulunan bilim adamlarına (örneğin Prof. Dr. Mehmet Haberal, Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu) manevi destek vermekten bile çekinmekte dirler. Üniversitelein mevcut durumu nedeniyle -bazı insanlar durumdan vazife çıkararak- görsel medyayı ele geçirerek, bilim adamlarıymış gibi konu uzmanı havasında görüş ortaya koyabilmektedirler. Bu insanlar her konudan anlayan, her şeyi bilen havalarıyla toplumu yanlış bilgilendirmekte ve toplumu bölmektedirler. Oysaki o konuları, konu uzmanı bilim adamlarının tartışması gereklidir. İnsanımızın artık ortaçağda yaşamadığımızın, 21. yüzyılda olduğumuzun bilincine varması gereklidir.

İnsanlık büyük bir değişim ve gelişim yaşamaktadır. Son 50 yılda üretilen bilgi milyarlarca yılda üretilenin milyarlarca katıdır. Önümüzdeki yıllarda üretimecek bilgiler bugün doğru bildiğimiz birçok şeyin yanlış olduğunu ortaya koyacaktır. O zaman geçmişte yanlış düşünden insanları da yargılama mı gerekecek? En büyük suç ve yanlış bilime karşı tavır koymaktır. Çünkü bilime karşı tavır insanlık suçudur. Bunu da artık lütfen herkes bilsin! Çağımız bilim çağıdır. Farkında olmasanız da çağımızı yönlendiren ve kontrol eden bilimdir. Açık ve net ifade ediyorum. Millet iradesi evrensel iradenin üzerinde değildir. Millet iradesi hiçbir zaman bilim ve aklın da üzerinde değildir. Millet iradesi mutlak gerçek ifade etmez. Maalesef bilim karşıtları bilimin yarattığı aydınlığı algılamakta sıkıntılı çekmekte dirler. Bilim yuvalarımız maalesef dogmatik düşüncenin esiri haline getirilmek istenmektedir. Bilim insanları düşüncelerini ifade etmekten korkar hale gelmiştir. Maalesef ülkemizde “üniversite bitirilince her şey bilinir hale gelir” gibi bir yanlış vardır. Üniversiteyi bitirince, genellikle okuduğunu anlamaya başlar ve hedefe doğru yolculuğa devam edecek bilgiye sahip hale gelirsin. Etkinlik ve yetkinlik bu yolda yapılan çalışmalar ile kazanılır. Esas olan, her şeyden anlayan değil, bir konuda derinlemesine bilgilenenek konu uzmanı olabilmektir. Bu yaklaşım ülkemizde yaygınlaşmamıştır. Çekilen sıkıntıların çoğu da bu konudaki yetersizliğimizden kaynaklanmaktadır.

Yıllarca, akademik yaşama geçecek gençlerin, temel bilimlerde, doğa bilimlerinde mas-

ALİ ATA BAK

ter, doktora yapmalarının şart olduğunu ileri sürdürdü. Yaşamın her kesiminde uzmanlaşmanın yaygınlaştırılması için

sürekli eğitim programlarının süratle yaşama geçirilmesi gereklidir. Yan dalların dallarında da uzmanlığının şart olduğunu ileri sürünce, bazı arkadaşlar “ölünceye kadar okuyacak mıyız?” dediler. Evet, artık yaşam boyu eğitim 21. asırın olmaz ise olmazdır. Devlet ve kurumlarının da evrensel bilgi birikimi ile kendini yenilemesi ve yaşam boyu eğitimi tüm seviyelerde gerçekleştirmesi gereklidir.

Mevcut eğitim sistemi ve ona ait eğitici kadrolarla ve mevcut alt yapı ile bilim toplumu yaratmak mümkün değildir. Kurulacak sistem mutlaka bilime ve akla uygun olmalıdır. Eğitici kadroların evrensel standartlarda olması için gerekli önlemler alınıp çalışmalar yapılmalıdır. 21. yüzyılı sağlıklı geçirebilmek için tek yolu yatırımlarda önceliğin eğitime verilmesidir. Çünkü en önemli sorunumuz eğitim, eğitim, eğitimdir.

Biz başkasına nasıl bakarsak, o da bize öyle bakar. Biz doğaya nasıl bakarsak doğa da bize öyle bakar. İnsan, insana ve doğaya saygı göstermezse artık onun insanlığından söz edilemez.

Modern hukuk; bilimin ve aklın eseridir. Evet, insanoğlunun eseridir. Hepimiz saygı duymak zorundayız. Çünkü hukuk hepimiz içindir. Locke (1632-1704) demokraside yürütme, yasaama ve yargı erklerinin birbirinden ayrı ve bağımsız olmalarını şart koşmuştur. Ayrıca; iktidarın kişilerin özel yaşamına karışmamasını ve din konusunda yönlendirme yapmaması gerektiğini ön görmüştür. Başkalarının 300 yıl önce tartıştığı bir konuya bu gün bizim yöneticilerimiz anlamakta sıkıntısı çekmektedirler. Bu nedenle de demokrasi yaşanamamaktadır. Cehaletimizle demokrasiyi de kendimize benzetiyoruz. Halkın seçtiği temsilciler değil birilerinin seçikleri bizi yönetiyor.

Sonuçta bu çarpık demokrasinin de etkisiyle ülkemizde Akıl Durgunluğu Sendromuna sık rastlanıyor. Düşünmek zor bir iş olduğundan, toplum o işi de birilerine yüklemiş, o da düşündür gibi yapıp vaziyeti idare ediyor.

Yeni anayasa hazırlanırken bilim ve akıla uygunluk esas alınmaz ise o ne “Ana”ya, ne de “Yasa”ya benzer. Anayasa insana, evrensel doğrulara ve değerlere saygı olmalıdır. Anayasanın özgür, dinamik, gelişime ve değişime açık bir karakteri olma-

lidir. Yeni anayasa üniversitelerimize özgürlük ve özerklik kazandırmalıdır. Anayasa üniversiteleri, siyasetin, devletin, inanç sistemlerinin olası etkilerinden korumalıdır. Üniversiteler beyin fabrikalarıdır (Brain factory), her türlü ayrıcalığı hak ediyorlar.

Ülkemizde son yıllarda üniversitelerimizin, siyasetin, dini çevrelerin etki alanına çekildiği bilinen bir gerçektir. Bu nedenle de yapıları bozulmuş ve görevlerini çağın beklenisi doğrultusunda gerçekleştirememektedirler. Farklı düşünce sistemlerine sahip hocaların ayrı saflarda yer alması üniversitelerimizde ayrışmaya yol açmıştır. Ortaçağda olduğu gibi; hem iktidar hem de dini çevreler üniversiteleri kontrolleri altına almeye çalışmaktadır. Son zamanlarda üniversitelerde pozitif bilim karşıtı grupların toplantı yaptıkları başında bile yer almaktadır. Herkes iyi bilmelidir ki bilimin ışığı dünyamızı aydınlatlığı gibi ülkemizi de aydınlatacaktır. Cumhuriyetimiz de kuruluş felsefesi doğrultusunda varlığını sonsuza dek südürecektr.

Görmeden gördüm, duymadan duydum, anlamadan anladım diyenler karanlığın çocuklarıdır. Onların insanlığı mutlu günlere taşıması mümkün değildir. Üniversitelerimizin bilimden yana tavır koymaları kendi sorumluluklarını üstlenmelidir. Mevcut kültür seviyemiz, eğitim durumumuz gibi nedenler sebebiyle bilim toplumuna geçemediğimiz için, başkanlık sistemine geçişe de hazır olmadığımız açıktır. Başkanlık sistemi; ancak kültür seviyesi yüksek bilim toplumunun oluştuğu, yaratıcılığın üst düzeyde olduğu, sosyal yapısı sağlam, ekonomisi güçlü ülkeler için uygun olabilir.

“Korku aklın katlidir. Korkuyu yok etmenin yolu bilgilendirmektir”. Bilgi hem en büyük zenginlik, hem de en büyük güçtür. Bizim bilgiyi üretebilecek bilim adamlarına ve üniversitelere ihtiyacımız var. Bakın Goethe ne diyor; “Önemli olan bilmeniz değil, neyi bildiğiniz, ne derecede iyi bildiğiniz ve ne kadar çok bildiğinizdir.”

El ele, kol kola, hep birlikte bilim ve akıl yolunda güzel günlere koşan bir ülke olmak zorundayız. Demokrasi gibi bilimin de korunup kollanması gereklidir. Karaya oturmuş geminin kükreklərini çekerek bir yere varılamaz. **ARTIK YETER! BOŞA KÜREK ÇEKMEYELİM!!!! ARTIK BİLİYORUZ Kİ KORKU BİZİ HİCBİR ŞEY'den KORUMUYOR.**

Saygılarımla...